

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: جان پرکینز
برگردانندگان: مهرداد (خلیل) شهابی - میر محمود نبوی
بازخوانی، تصحیح و ارسال: حمید محوی
۱۸ سپتمبر ۲۰۱۳

اعترافات جنایتکار اقتصادی

(افشاع‌گری هائی در باب ترفندهای ایالات متحده آمریکا در اقتصاد جهانی)

۲۷

John Perkins

یادداشت شماره ۱ مترجمان

آبرشرکت «انرون»^۱ و جرج بوش پسر

ورشکستگی این شرکت غول‌پیکر امریکائی در سال ۲۰۰۳ بسیاری را دچار حیرت کرد و به بیکاری هزاران نفر در ایالات متحده آمریکا منجر شد. نهایتاً، مشخص شد که رشد سریع این شرکت، از جهات زیادی، رشدی بادکنکی و ظاهری بوده که حتی از دید مؤسسه حسابرسی چون Arthur Anderson & Co. (پُرآوازمترین مؤسسه حسابرسی آمریکا و جهان) هم نادیده ماند و به احتمال بسیار زیاد، تبانی «مؤسسه حسابرسی آرتور اندرسن» با انرون را در ارائه صورت‌های مالی ساختگی و غیرواقعی آشکار ساخت. به دنبال ورشکستگی انرون، تشکیلات جهانی «مؤسسه حسابرسی آرتور اندرسن» نیز از هم فرو پاشید، سهام شرکت‌های بسیاری در بورس‌های آمریکا

^۱. Enron

سقوط کرد و هزاران نفر سرمایه و درآمدهای خود را از دست دادند.

دولت جرج دبلیو بوش پسر رابطه‌ای درازمدت و نزدیک با ابرشرکت انرون داشت. رئیس هیأت مدیره بی‌آبروی انرون، آقای کنث لی^۲، حامی مالی اصلی در رسیدن جرج دبلیو بوش به ریاست جمهوری ایالات متحده بود. در قبال تأمین مالی فعالیت‌های سیاسی بوش توسط انرون، هرآنچه سرکردگان این ابرشرکت می‌خواستند در اختیارشان قرار داده می‌شد - از جمله، در بحث «مقررات‌زدائی» در بازار انرژی و مواد سوختی، انرون حرف خودش را به کرسی نشاند: در بحران انرژی، دولت از یاری رساندن به کالیفرنیا و ایالت‌های دیگر سر باز زد و مصرف‌کنندگان نهائی مجبور به پرداخت بهای سنگینی برای سوخت مصرفی‌شان شدند.

در این که کنث لی، رئیس هیأت مدیره انرون، عامل اصلی راه یافتن بوش به کاخ ریاست جمهوری امریکا بود، جای هیچ‌گونه بحث و مناقشه‌ای نیست. از سال ۱۹۹۳ به این سو، لی و سایر مدیران ارشد انرون حدود دومیلیون دلار به بوش کمک کردند. سه سال پیش از نامزدی جرج بوش برای ریاست جمهوری، کنث لی شخصاً نیز مبلغ سیصد و بیست و شش هزار دلار به «حزب جمهوری‌خواه» اهداء کرد و یکی از پیشگامان آن حزب بود که یکصد هزار دلار برای کمک به فعالیت‌های انتخاباتی جرج بوش جمع‌آوری کرد. همسر وی نیز مبلغ یکصد هزار دلار برای برگزاری جشن‌های آغاز ریاست جمهوری بوش اهداء کرد.

جرج بوش در مقام فرماندار ایالت تگزاس، آنچه را که انرون می‌خواست انجام می‌داد: کاهش مالیات‌ها، و مقررات‌زدائی از شرکت‌های برق عمومی و درخواست از فرماندار ایالت پنسیلوانیا تا، به رغم مقررات سفت و سخت حاکم بر بازار نیروی برق پنسیلوانیا، انرون را وارد بازار مزبور کند. ایدئولوژی «مقررات‌زدائی»، که جرج بوش چون وحی منزل به آن عمل می‌کرد، راه را برای حساب‌سازی و ابهام در دفترداری و سایر حقه‌های قانونی باز گذاشت که سرانجام وال استریت را به لرزه انداخت و شرکتی شصت میلیارد دلاری را که، در فهرست پانصد شرکت بزرگ مجله فورچون^۳، در رده هفتم قرار داشت، به ورشکستگی کشاند.

قابل توجه است که دیک چنی، معاون رئیس جمهور، برای تعیین سیاست‌های سوخت و انرژی کشور ضروری می‌دانست با کنث لی، رئیس هیأت مدیره شرکت انرون، جلسه‌ای خصوصی برگزار کند. به گزارش نیویورک تایمز نیز، جرج بوش، رئیس جمهور ایالات متحده، رئیس کمیسیون فدرال تنظیم انرژی را به خواست رئیس هیأت مدیره شرکت مزبور از کار برکنار و فرد موردنظر انرون را جایگزین وی کرد تا خواست‌های شرکت مزبور را تأمین کند.

از مهره‌های دیگر ابرشرکت انرون، می‌توان به کارل روو^۴ مشاور سیاسی و نیز کارگزار تبلیغاتی جرج بوش (که هر دو دوره ریاست جمهوری‌اش را مدیون وی است)، اشاره کرد. وی دویست و پنجاه هزار دلار از سهام شرکت انرون را در اختیار داشت. همین‌طور، لری لیندسی^۵ مشاور اقتصادی و رابرت زولیک^۶ حقوق‌بگیران شرکت انرون بودند و از آنجا مستقیماً به سمت‌های دولتی در کابینه بوش منصوب شدند. همچنین می‌توان از توماس وایت جونیور^۷، وزیر ارتش، نام برد که، در مقام یک مدیر انرون، دارای سهام و حقوق ترجیحی به ارزش پنجاه تا یکصد میلیون دلار بود.

بسیار محتمل است که مدیران سابق انرون که در دولت بوش به کار گمارده شده بودند، به پاس تأمین منافع انرون،

^۲. Kenneth L. Lay

^۳. Fortune

^۴. Karl Rove

^۵. Larry Lindsay

^۶. Robert B. Zoellick

^۷. Thomas White Jr

رئیس کنونی «بانک جهانی» پس از برکناری فضاحت‌بار پلوفوتیز - م.

همانند رئیس هیأت مدیره و سایر مدیران ارشد آن شرکت، در زمان مناسب، اشارات لازم را دریافت کردند تا سهام خود را قبل از اعلام ورشکستگی انرون، با سود بالا بفروشند و خود را نجات دهند، در حالی که کارگران و کارمندان شاغل و بازنشسته انرون و سایر سهامداران - و سرانجام مالیات‌دهنده امریکائی - با بی‌ارزش شدن سهام شرکت مزبور، پس‌اندازهای خود را از دست دادند.

منبع:

مطلب ارائه شده به دانشجویان سال سوم کارشناسی «ماستری» رشته Business & Society دانشگاه یورک کانادا، مقطع کارشناسی، در سال ۲۰۰۴ جهت بررسی و اظهارنظر درباره امکان و چگونگی پیشگیری از خلافت‌های مشابه در نظام سرمایه‌داری.

ادامه دارد